

Onnen uni

Kirj. Kaarlo Uskela.

Vuostuhannet ihmiskunta
On nähnyt onnesta unta.
Ja oottanut aikaa unta
Mi poistais onnettomuutta.

On koittanut uudet päivät
Vaun onnettomuudet jäivät.
Vain muodot toisiksi muuttui.
Müt' onni se ain' yhä puuttui.

Vaan vaikkapa synkältä näyttää,
Niin tolvehet sydämen täyttää.
Viel' vanhuksen harmaahapsen:
Hän uskoo onneen lapsen.

Niin kasvaa lapsi ja varttuu
Ja — kärsimyksiä karttuu.
On onni vain kaunistaa unta,
On onneton ihmiskunta.

Vuos'sadat ja tuhannet valttuu
Ja tolvehet tyhjään halttuu.
Vaun tolvehet tulevat uudet:
Nyt poistuvat onnettomuudet.

Sydän vanhuksen harmaantuneen
Viel' uskoo onnensa uneen.
Se versonut vesan on tuoreen:
Hän luottaa polvehen nuoreen.

Ja vastusten vallavat vuoret
Ne siirtyvät tieltä, kun nuoret
Viel' uskovat yhtelvoimain
Ja tarttuvat työhön ja toimiin.

On onnea toimessa, työssä,
On onnea synkässä yössä,
Kun näkee onnesta unta,
On onnekas ihmiskunta!

Suffragetit antavat päänvaivaa politi- koitsijoille

Naisten täytyy saada pois tieltään yksi kolmesta vastuksesta, jos aikoo voittaa äänioikeuden: Connecticutin 73 vuotias kuvernööri, vaalit Tennesseeen valtiosta, tai etelämainen antipatia naisten äänioikeutta vastaan, sellaisena kuin se ilmenee North Carolinan valtiosta. Jollei yhden tai toisen näiden vastaintojen yli tai ympäri päästä ennen presidentin vaaleja, eivät naiset voi silloin äänestää. Äänioikeustaihtelijat ovat piirittäneet kuvernööri Marcus Hensley Holcombin Connecticutissa; he ovat panneet kaiken voimansa liikkeelle valitakseen sellaisia jäseniä lainlaatikuntaan Tennesseessä elokuun vaaleissa, jotka auttaisivat heidän asian voittoon. He lakkaamatta piirittävät North Carolinan lainlaatikunnan jäseniä, jotka kokoontuvat elokuussa päättämään naisten äänioikeudesta.

Kuten ainakin, eivät naiset jätä mitään tekemättä saadakseen sen kolmannenkymmenennen kuudennen valtion, joka vielä puuttuu siitä kolmesta neljäsosasta valtioista, että n. a. Susan B. Anthony'n perustuslakiliitys tulisi laiksi.

Tilanne Connecticutissa on mielenkiintoisin. Ensiksiin, Holcomb on republikaanipuolueen kuvernööri ja ainoa, joka voisi puolueelle antaa kunnian antaa naisille äänioikeuden. Mutta hän ei halua kutsua kokoon ylimääräistä lainlaatikunnan istuntoa, huolimatta siitä, että enemmistö lainlaatikunnan jäsenistä sitä vaatii ja että suurin osa republikaanipuolueen jäsenistä sitä vaatii. Myöskin

senaattori Harding on antanut tietää, että se olisi puoleensa vetävä höyhen republikaanipuolueen hatussa. Toiseksi on asia mielenkiintoinen syytä, että republikaanipuolueen johtomiehet Connecticutissa pelkäävät, että jos eivät he anna äänioikeutta naisille, kääntyy valtio demokraattiseksi ensi syksynä.

Kaiken lisäksi tykkää Holcomb kuvernöörinvirastaan. Hänen kuvernöörinä pysymisensä taas riippuu enemmässä tai vähemmässä määrässä republikaanipuolueen johdosta valtiosta. Tämän puolueen johdossa ovat: senaattori Brandage ja puolueen kansallisen komitean jäsen ja myös valtiokomitean esimies J. H. Roraback, jotka kumpikin ovat jyrkästi naisten äänioikeutta vastaan. Poliittinen mielipide siis on: että jos lainlaatikunta Connecticutissa hyväksyy naisten äänioikeuden, menettää senaattori Brandage ensi vaaleissa senaattorin virkansa.

Huultava puoli tässä on se, että kuvernööri Holcomb, huolimatta korkeasta iästään ja asemastaan, on pakkoitettu kielämään itseltään monta iloa, joista olisi mahdollisuus nauttia, mutta hän ei uskalla astua valtion rajojen ulkopuolelle, kun äänioikeusnaiset ovat pakottaneet hänen pysymään paikoillaan. Hän ei uskaltanut mennä puolueen konventsiiniin, eikä muillekaan asioille, puhumattakaan kesälosta. Naiset toisaan eivät halua häntä pidättää valtiosta, mutta heidän takiaan täytyy hänen siellä olla. Aika on niin, että varakuvernööri Clifford B. Wilson on antanut tietää, että niin pian kuin kuvernööri poistuu valtiosta, tulee hän käyttämään silloin valtaansa ja kutsuun lainlaatikunnan ylimääräiseen istuntoon. Näinollen on siis Holcomb vankei valtiostaan ja Wilson toivoo hänen pakenevan.

Mutta Connecticutin valtionon eivät naiset aseta paljon toiveita. Lainlaatikunnan kokoonkutsumisesta ei tule valmiasta, ellei kuvernööri Holcomb hyvin pian tule varastetuksi tai joudu hukkaan, että varakuvernööri saa kutsua lainlaatikunnan hyväksymään naisten äänioikeuden.

Suffragetit asettavat toiveensa demokraattisiin valtioihin Tennesseeen ja North Carolinaan.

Tennesseessä toimeenpannaan vaalit avoimeksi jääneiden lainlaatikunnan paikkojen täyttämiseksi. Vaalien tuloksista riippuu äänioikeusasian voiton mahdollisuudet siellä. Sillävälin on North Carolinan kuvernööri, laivaston sihtööri Daniels y. m. vakuuttaneet, että North Carolina tulee olemaan se kauan toivottu kolmas kymmenenkuudes valtio.

Kaikkein viimeisimmät tiedot taas ilmoittavat, että Tennessee on se valtio, joka auttaa naisia saamaan äänioikeuden. Kuvernööri Roberts'n julkaiseman määräyksen mukaan kokoontuu Tennesseeen lainlaatikunta ylimääräiseen istuntoon. Kuvernöörin määräyksen mukaan istunnossa käsitellään myös äänioikeuskysymystä. Jos nyt Tennesseeen lainlaatikunta hyväksyy Susan B. Anthony'n äänioikeusesityksen, on äänioikeusjupakka lopussa ja niinollen astuu laki voimaan yhdeksäntentoista perustuslakimuutoksena. Saadaan nähdä tuleeko lakipykälä vieläkään hyväksytyksi, niin paljon kuin sen puolesta touhutaankin.

Toverittaren tilaajamäärä kymmenen tuhanteen!

Kansanvalistustyö Ruotsissa

Tukholmassa on hiljattain pidetty kansanvalituskonferenssi, jossa on pohdittu kansanvalistustyön järjestämistä, jotta se olisi mahdollisimman tarkoitustaan vastaava ja jotta se tuottaisi parhaat tulokset kansalle. Lähimpänä aiheena konferenssin kokouksissa olivat tämän vuoden valtiopäivän esitykset kansanvalistustyön uudistamisesta.

Tärkeimpänä kysymyksenä oli konferenssissa vapaan kansanvalistustyön eri haaran keskittäminen yhteisen johdon alaiseksi sekä kysymys siitä miten olisi järjestettävä yhteistyö näiden eri haaran välillä, jonka aikaan saamista pidetään nykyoloissa erittäin suotavana. Yleinen mielipide näyttää kallistuvan siihen suuntaan, että olisi täydellisesti yhdistettävä kaikki vapaa kansanvalistustyö mutta tämä toimenpide ei olisi sentään suotava, varsinkaan ei sitä olisi missään tapauksessa yhdistettävä valtion alaiseksi. "Henkinen trustimuodostus" ei saattaisi tuoda mukanaan mitään hyvää.

Kansanvalistustyön päähaarojen, joihin kuuluvat luontotyö, opintopiirit ja kansankirjastot, täytyy edelleen pysyä täysin itsenäisinä. Jonkunlainen keskinäinen yhteys näiden eri haaran välillä on kuitenkin välttämätön. Välittämättä näiden eri kansanvalistustyön haaran välillä pidettäisiin kunnallista valituslautakuntaa, jossa olisi edustajia eri järjestöistä ja jotka joka paikkakunnalla pitäisivät huolta kansanvalistusharrastuksista ja tekisivät siten työn yhtenäiseksi ja suunnitelmamukaiseksi, jota nykyoloissa useammassa tapauksessa puuttuu.

Konferenssissa lausuiivat useat edustajat mielipiteitään kansanvalistustyön järjestämisestä. Prof. Knut Kjellberg teki avauspuheessaan selkoa kansanvalistuskysymyksen nykyisestä asemasta sekä konferenssin tarkoituksesta. Puhuja koetti teroittaa kaikkien mieliin, kuinka tärkeää on ei ainoastaan herättää vaan myöskin ylläpitää kansanvalistusharrastusta nuorisossa ja laajoissa kerroksissa. Jokaiselle uudelle sukupolvelle tarvitaan uutta heräytystä, uutta innoitusta. Siksi tuliakin koettaa tyydyttää näitä vaalitustarpeita. Nuorisosta tulee koettaa kitkeä pois kaikki raakuus ja tietämättömyys ja sen sijaan olisi nuorisomme koettettava istuttaa kaikkea sellaista, mikä sitä nostattaa ja kehittää korkeammalle henkisel tasolle. Puhuja mainitsi, että täydellä ayllä voidaan sanoa, että nuorisomme on tätä nykyä henkisesti rapioitilassa. Kansanvalistustyö ei edistä ainoastaan nuorisomme tietopuolisuutta vaan se avaa nuorisomme silmät kulttuurielämään ja tuottaa sille siäistä rikkautta ja nautintoa. Se tahtoo opettaa nuoriolle, että työ omaksi kehitykseksen tuopi ihmiselle mukanaan rikkaamman elämän ja enemmän iloa.

Niin kuin jo mainittiin, muodostavat kansankirjastot yhden kansanvalistustyön päähaaroista. Tästä puolesta kansanvalistustyötä teki konferenssissa selkoa kirjastokonsulentti F. Hjelmqvist. Hän kuvasi kuinka tärkeitä osaa kansanvalistuksen kohottamisesta esittävät kansankirjastot. Nykyajan kansankirjastoihin nähden on huomioonotettava kolme eri seikkaa: hyvin valittu kirjakokoelma, innostunut ja kyvykäs kirjastonhoitaja sekä sopiva ja miellyttävä huoneisto. Puhja huomautti, että valtionavustus kirjastojen hyväksi on rajoittunut yksistään kirjojen hankintaan. Esikuvana kirjastokysymyksen järjestelyyn nähden piti puhuja Tanakan uutta lainsäädäntöä mainitulla alalla. Puhuja kosketteli sen jälkeen kysymystä yhteistyöstä, jota pitäisi olla kirjastojen ja opintopiirien sekä luento-yhdistysten välillä, jotta kirjallisuuden hankinta voitaisiin siten tehdä järjestelmälliseksi. Olii sangen tärkeää myöskin, että saataisiin perustetuksi eri kansanvalistushaaran keskusorgaani, "kunnallinen sivistysvaliokunta". Kirjastohuoneiston yhteydessä täytyisi olla yksi huone opintopiirejä varten sekä samoin luentosalii, jolloin se muodostaisi jonkunlaisen sivistyskeskuksen.

Toisen esitelmän piti luentokonsulentti Nils Lundahl, joka puhui kansantajuisien luentojen merkityksestä. Sellaiset luennot tuottavat nuorisolle hyvää ja jalostavaa avannietettä ja ovat itseystyöskentelyn pohjana. Tämän viimeksi mainitun tarkoituserän saavuttamiseksi on välttämätöntä, että sillointällöin järjestetään sarjaluentoja ja kurseja. Vieläpä yksityisillä luennollakin on suuri merkityksensä. Puhuja lausui toivomuksenaan, että luentojärjestöt ottaisivat myös ohjelmaansa konserttien ja hyvien teatteri-iltojen järjestämisen sekä kiinnittäisivät myös huomionsa vapaaehtoisen voimistelun merkitykseen. Eri kansanvalistushaarojen tulee kulkea eteenpäin jalossa kilpailussa. Eri tyisen kansanvalistuseuvoston perustamista jokaiseen kuntaan ei puhuja pitänyt tarpeellisena.

Kansanopistojen merkitystä kansanvalistustyössä. Puutteellisuutena kansanvalistustyössä pidettiin sitä, ettei oltu tehty eroitusta opin antamisessa nuorisolle ja täysi-ikäisille miehille ja naisille. Kansanvalistusta on annettava 15—18 vuotiaille kansakoulun ja kansanopiston välisenä aikana, silloin ei kansanopistoissa tarvitse antaa liian alkeellista opetusta. Taloudellisesti suhteessa on kansanvalistustyö liian heikosti turvattu, niin ettei sen opettajapiireihin voida saada parhaimpia opettajavoimia.

Musiikilla ja laululla katsottiin kansanvalistustyössä olevan huomattava merkitys. Tästä asiasta piti konferenssissa valaisevan esitelmän maisteri H. Nordström. Puhuja huomautti alussa niistä esityksistä, joita valtiopäivät olivat tässä suhteessa tehneet edistääkseen laulu- ja musiikkielämää maassa. On usein sanottu, lausui puhuja, että kuorolaulu on hävittänyt yksinäisen laulun. Niin ei kuitenkaan tarvitse tapahtua, jos vain kuorot järjestetään ja ohjataan siten, että kuoron jäsenet saavat syväsemmän musikaalisen käsityksen. Kun tehdään työtä sekä kuoro- että yksinäisen laulun kohottamiseksi, niin Ruotsin kansasta tulee vähitellen laulajakansa. Kansanvalistustyötä tällä alalla on yhä voimakkaammin jatkettava, niin että laulu- ja musiikkieläimet muodostuvat suurelle yleisölle todelliseksi nautintohetkeiksi. Luento-yhdistykset ovat kaikesta päättäen sangen sopivia kokoustilaisuuksia maaseudun musikaalisten harrastusten elvyttämiseksi.

Sitäpaitsi, pidettiin konferenssissa esitelmää, jossa koettiin valaista opintopiirien tärkeää merkitystä kansanvalistustyössä. Samoin terotettiin fyysillisen kasvatuksen merkitystä, joka tähän asti on ollut verrattain syrjäytetty työhäara. F